Osho: Ce este dragostea?

N-ar trebui sa punem aceasta intrebare. Pe firul natural al lucrurilor, toata lumea ar trebui sa stie ce este dragostea. Insa de fapt nimeni nu stie sau foarte rar se intampla sa mai fie cate cineva care sa stie ce este dragostea. Dragostea a devenit una dintre cele mai rare experiente.

Da, se vorbeste despre ea. Se scriu scenarii de film si romane de dragoste, se compun cantece de dragoste, o vei vedea la spectacolele de televiziune, o vei auzi la radio, in reviste exista o imensa industrie care sa-ti puna la dispozitie idei despre ceea ce inseamna dragostea. Multi sunt implicati in industria destinata sa-i ajute pe oameni sa inteleaga dragostea. Insa dragostea ramane in continuare un fenomen necunoscut. Si ar trebui sa fie unul dintre cele mai bine cunoscute fenomene.

Este aproape ca si cum cineva ar intreba: Ce este hrana? Nu ai fi surprins daca ar veni cineva la tine si ti-ar pune aceasta intrebare? Aceasta intrebare ar fi relevanta numai daca persoana respectiva ar fi fost privata de mancare de la inceputul inceputului si nu ar fi gustat niciodata hrana. La fel este intrebarea Ce este dragostea?

Dragostea este hrana sufletului, insa ai fost privat de ea. Sufletul tau nu a primit deloc dragoste, astfel incat nu-i cunosti gustul. Prin urmare, intrebarea este relevanta, dar este trista. Trupul si-a primit hrana, asa ca poate sa mearga mai departe. Insa sufletul nu si-a primit hrana, drept pentru care sufletul este mort sau nu s-a nascut inca, ori se afla etern pe patul de moarte.

Cand ne nastem, suntem dotati cu capacitatea de a iubi si de a fi iubiti. Oricare copil se naste plin de dragoste si stie exact ce este dragostea. Nu este deloc nevoie sa i se spuna copilului ce este dragostea. Dar problema apare deoarece mama si tatal nu stiu ce este dragostea.
Nici un copil nu primeste parintii pe care ii merita nici un copil nu primeste vreodata parintii pe care ii merita; parintii aceia pur si simplu nu exista pe pamant. Iar pana cand acest copil devine parinte, si el isi va fi pierdut capacitatea de a iubi.

Am auzit de o mica vale in care se nasc copii si in trei luni dupa nastere orbesc. Era o societate mica, primitiva, in sanul careia exista o musca ce provoca o infectie si orbirea, astfel incat intreaga comunitate orbise. Fiecare copil se nastea cu ochi care functionau perfect, dar in decurs de trei luni cel mult, orbea din cauza acestor muste.

Si probabil ca mult mai tarziu, in cursul vietii lor, acesti copii trebuie sa se fi intrebat, Ce sunt ochii? Ce vrei sa spui cand folosesti cuvantul ochi? Ce este vederea? Ce inseamna sa vezi? Ce vrei sa spui cu asta? Iar intrebarea trebuie sa fi fost lipsita de sens. Acesti copii se nasteau cu vedere, insa o pierdeau cumva, in timpul cresterii.

Asta s-a intamplat si cu dragostea. Fiecare copil se naste cu toata dragostea care poate sa incapa in el, cu o dragoste care se revarsa din el. Copilul se naste ca dragoste; copilul este facut dintr-o materie care se numeste dragoste. Insa parintii nu pot sa le dea dragoste. Au propriile antecedente ar fi trebuit ca si parintii lor sa-i fi iubit la randul lor.

Parintii nu pot decat sa se prefaca. Pot sa vorbeasca despre dragoste. Pot sa spuna Te iubim foarte mult , dar ceea ce fac, de fapt, este lipsit de iubire. Felul in care se poarta, felul in care isi trateaza copilul este insultator; nu exista nici un pic de respect.
Copilul nici macar nu este considerat ca fiind o persoana. Cui ii trece prin minte sa respecte un copil? Copilul nici macar nu este considerat a fi o persoana.

Copilul este considerat a fi o problema. Daca tace, este bun; daca nu tipa si nu face nici o prostie, e bine; daca pur si simplu nu le sta in cale parintilor, e bun. Asa trebuie sa fie un copil. Insa nu exista nici un fel de respect si nici un fel de dragoste.

Parintii nu stiu ce este dragostea. Sotia nu si-a iubit sotul, sotul nu si-a iubit sotia. Intre ei nu exista dragoste in schimb exista dominatie, posesiune, gelozie si tot felul de otravuri care distrug dragostea. La fel cum o anumita otrava iti poate distruge vederea, asa si otrava posesiunii si geloziei distruge dragostea.

Dragostea este o floare fragila. Trebuie sa fie protejata, trebuie sa fie calita, trebuie sa fie udata; numai atunci devine puternica. Iar dragostea copilului este foarte fragila fapt natural, deoarece copilul este fragil, corpul sau este fragil.
Crezi ca un copil lasat singur este capabil sa supravietuiasca? Gandeste-te numai cat de neajutorat este copilul daca un copil este lasat singur, este aproape imposibil sa supravietuiasca. Va muri si asta se intampla si cu dragostea. Dragostea este data de-o parte, este neingrijita.
Parintii nu pot iubi, nu stiu ce este dragostea, nu au plutit niciodata in dragoste. Gandeste-te numai la parintii tai si aminteste-ti, nu spun ca ar fi raspunzatori de ceva. Sunt victime, cum si tu esti o victima; si parintii lor au fost la fel. Si asa mai departe& poti sa ajungi pana la Adam si Eva si pana la Dumnezeu Tatal!

S-ar parea ca pana si Dumnezeu Tatal nu prea a dat dovada de respect fata de Adam si Eva. De aceea, din capul locului a inceput sa le porunceasca: Sa faceti asta si Sa nu faceti asta a inceput sa faca toate mofturile pe care le fac toti parintii. Sa nu mancati fructele din pomul acesta. Si, cand Adam a mancat fructul, Tatal Dumnezeu a fost atat de furios, incat i-a alungat pe Adam si pe Eva din Rai. Aceasta alungare este permanent prezenta si fiecare parinte ameninta cu alungarea copilului, ameninta sa-l dea afara. Daca nu asculti, daca nu te porti frumos, vei fi alungat. In mod natural, copilul se teme. Sa fie alungat? In salbaticia acestei vieti? Incepe sa faca unele compromisuri.
Incetul cu incetul, devine diform si incepe sa manipuleze. Nu vrea sa zambeasca, dar, daca mama este prin preajma, iar el vrea lapte, zambeste. De-acum avem de-a face cu politica inceputul, ABC-ul politicii.

In sinea lui, copilul incepe sa isi urasca parintii, pentru ca nu este respectat; in sinea lui, incepe sa se simta frustrat deoarece nu este iubit asa cum este. Se asteapta din partea lui sa faca anumite lucruri si abia pe urma va fi iubit. Dragostea are conditii; nu este bun asa cum este. Mai intai trebuie sa fie bun si abia pe urma va primi dragostea parintilor.
Asa ca, pentru a merita copilul incepe sa devina fals; isi pierde orice urma de contact cu propria valoare intrinseca. Isi pierde respectul de sine si incetul cu incetul incepe sa se simta vinovat.

De multe ori, copilului ii trece prin mintea ideea urmatoare: Astia chiar sunt parintii mei adevarati? Ar fi posibil sa ma fi adoptat? Poate ca ma pacalesc pentru ca s-ar parea sa nu existe nici un fel de dragoste. De o mie de ori vede furia in ochii lor, furia urata de pe chipurile parintilor sai si inca pentru asemenea nimicuri, incat nu intelege proportiile furiei provocate de aceste nimicuri.
La orice nimic, vede furia parintilor nu-i vine sa creada, este atat de injust si de nedrept! Insa trebuie sa se supuna, trebuie sa plece capul, trebuie sa accepte ca necesitate. Incetul cu incetul, capacitatea lui de a iubi este ucisa.
Dragostea creste numai din dragoste. Dragostea are nevoie de un mediu plin de dragoste acesta este aspectul fundamental care trebuie sa fie retinut. Numai intr-un mediu plin de dragoste creste dragostea; are nevoie de acelasi fel de palpitatie imprejurul ei.
Daca mama este iubitoare, daca tatal este iubitor nu numai fata de copil, ci daca sunt iubitori si unul fata de celalalt, daca in casa exista o atmosfera de dragoste copilul va incepe sa functioneze ca o fiinta a dragostei si nu va pune niciodata intrebarea Ce este dragostea? Va sti acest lucru de la bun inceput, acesta va deveni fundamentul sau.

Insa acest lucru nu se intampla. Este pacat, dar acest lucru nu s-a intamplat pana acum. Iar copiii invata felul de a se purta al parintilor lor reprosurile lor, conflictul dintre ei. Uita-te la tine insusi. Daca esti femeie, uita-te este posibil sa repeti, aproape identic, comportamentul mamei tale. Uita-te la tine cand esti impreuna cu iubitul sau cu sotul tau: ce faci? Nu cumva repeti un model? Daca esti barbat,

uita-te ce faci. Nu cumva te porti exact ca tatal tau? Nu cumva faci aceleasi prostii pe care le facea el? Odata, candva, erai surprins Cum poate tata sa faca asa ceva? , iar acum faci aceleasi lucruri. Oamenii nu fac decat sa repete; oamenii sunt imitatori. Fiinta umana este o maimuta. Repeti comportamentul mamei si al tatalui tau si trebuie sa renunti sa faci asta. Abia atunci vei sti ce inseamna dragostea, altfel vei ramane deformat.

Nu pot sa definesc ce este dragostea, pentru ca nu exista nici o definitie a dragostei. Este unul dintre lucrurile care nu pot sa fie definite, asemenea nasterii, mortii, asemenea lui Dumnezeu, asemenea meditatiei. Este unul dintre lucrurile care nu pot sa fie definite nu pot sa-l definesc.
Nu pot sa spun asta inseamna dragoste , nu pot sa ti-o arat. Nu este un fenomen vizibil. Nu poate sa fie disecat, nu poate sa fie analizat; poate numai sa fie traita si numai prin traire vei sti ce este. Insa pot sa-ti arat calea pentru a o trai.

Primul pas este sa scapi de parintii tai. Si prin asta nu vreau sa spun sa nu-ti respecti parintii, nici gand. As fi ultimul care sa-ti spuna asa ceva. Nu vreau sa spun sa scapi fizic de parintii tai, vreau sa spun sa scapi de vocile parintilor dinlauntrul tau, de programul dinlauntrul tau, de inregistrarile dinlauntrul tau. Sterge-le pur si simplu& si vei fi pur si simplu surprins ca, daca vei scapa de parintii din launtrul fiintei tale, te vei elibera. Pentru prima oara vei putea sa ai compasiune fata de parintii tai, altfel acestlucru nu se va intampla: vei ramane plin de resentimente.
Oricine are resentimente fata de propriii parinti. Cum sa nu nutresti resentimente fata de ei, cand ti-au facut atat de mult rau? Si nu te-au ranit cu stiinta ti-au dorit numai binele, au vrut sa faca tot ce puteau pentru binele tau. Insa ce ar fi putut sa faca? Simplul fapt ca-ti doresti ceva nu inseamna ca se va si intampla. Doar cu dorinta de bine nu se intampla nimic.

Iti doreau tot binele, acesta este adevarul; nu exista nici o indoiala in aceasta privinta; oricare parinte vrea ca viata sa aduca toate bucuriile copiilor lor. Insa ce pot face? Ei insisi nu au cunoscut nici o bucurie in viata. Sunt roboti si cu buna-stiinta, ori fara sa-si dea seama, deliberat sau intentionat, vor crea o atmosfera in care copiii lor se vor transforma, mai devreme sau mai tarziu, in niste roboti.
Daca vrei sa fii o fiinta omeneasca si nu o masina, descotoroseste-te de parintii tai. Si va trebui sa fii cu foarte mare bagare de seama. Este o munca grea, solicitanta; nu poti sa faci lucru acesta instantaneu. Va trebui sa fii foarte atent la comportamentul tau. Uita-te si vezi cand este prezenta mama ta, cand actioneaza ea prin intermediul tau opreste asta, departeaza-te de asta.
Fa ceva absolut nou, un lucru pe care mama ta nici macar n-ar fi putut sa si-l imagineze. De exemplu, iubitul tau se uita la o alta femeie cu o privire foarte apreciativa. Acum uita-te la ceea ce faci tu. Faci acelasi lucru pe care l-ar fi facut mama ta cand tatal tau se uita la o alta femeie cu o privire plina de apreciere?

Daca faci acest lucru, nu vei sti niciodata ce inseamna dragostea, pur si simplu vei repeta o poveste. Exact aceleasi roluri vor fi interpretate de alti actori, asta-i tot; aceeasi piesa mizerabila repetata din nou si din nou.
Nu fi un imitator, iesi din asta. Fa ceva nou. Fa un lucru pe care mama ta nici macar n-ar fi conceput sa-l faca. Fa un lucru nou, pe care tatal tau nici macar n-ar fi conceput sa-l faca. Aceasta noutate va trebui sa fie adusa in fiinta ta si dupa aceea va incepe sa se reverse dragostea.
Prin urmare, primul lucru esential pe care trebuie sa-l faci este sa te descotorosesti de parintii tai.
Al doilea lucru esential este acesta: oamenii cred ca pot sa iubeasca numai atunci cand gasesc partenerul potrivit o prostie! Nu vei gasi niciodata unul. Oamenii cred ca vor iubi numai atunci cand vor gasi barbatul perfect sau femeia perfecta. Prostie! Nu-i vei gasi niciodata, deoarece femeia perfecta si barbatul perfect nu exista. Iar daca ar exista, nu si-ar bate capul cu dragostea ta. Pur si simplu nu i-ar interesa.
Am auzit de un barbat care a ramas holtei toata viata pentru ca o cauta pe femeia perfecta. La varsta de saptezeci de ani, cineva l-a intrebat: Ai calatorit foarte mult ai cautat de la New York in Katmandu, din Katmandu la Roma, de la Roma la Londra. Chiar nu ai putut sa gasesti femeia perfecta? Nici macar una?

Batranul s-a intristat profund. A spus: Ba da, o data am gasit-o. Intr-o zi, candva de mult, am dat peste o femeie perfecta.
Curiosul l-a intrebat mai departe: Si ce s-a intamplat? De ce nu te-ai casatorit?
Trist, batranul i-a spus: Pentru ce? Ea il cauta pe barbatul perfect.
Si aminteste-ti, cand doua fiinte sunt perfecte, nevoia lor de dragoste nu este aceeasi ca nevoia ta de dragoste. Are niste caracteristici cu totul diferite. Nu intelegi nici macar dragostea care este posibila pentru tine, asa ca nu vei intelege dragostea lui Buddha sau dragostea pe care o revarsa asupra ta un Lao Tzu nu vei putea sa o intelegi.
Mai intai trebuie sa intelegi dragostea care este un fenomen natural. Nici macar acest lucru nu s-a intamplat. Mai intai trebuie sa intelegi ceea ce este natural si apoi ceea ce este transcendental.

Prin urmare, al doilea lucru pe care trebuie sa-l retii este sa nu cauti niciodata barbatul perfect sau femeia perfecta. Si aceasta idee ti-a fost bagata in cap ca daca nu vei gasi barbatul perfect sau femeia perfecta, nu vei cunoaste fericirea. Asa ca tot continui sa cauti perfectiunea si nu o gasesti, asa ca esti nefericit.
Pentru a pluti si a creste in dragoste nu este necesara perfectiunea. Dragostea nu are nimic de-a face cu celalalt. O persoana iubitoare pur si simplu iubeste, la fel cum o persoana vie respira si bea, mananca si doarme. Exact la fel, o persoana cu adevarat iubitoare iubeste.
Nu spui, Daca aerul nu este perfect, nepoluat, eu nu respir. Continui sa respiri chiar si in Los Angeles; continui sa respiri chiar si in Bombay. Continui sa respiri pretutindeni, chiar daca aerul este poluat, otravit. Continui sa respiri! Nu-ti poti permite sa nu respiri pentru ca aerul nu este asa cum ar trebui sa fie.
Daca ti-e foame, mananci ceva, indiferent ce. In desert, daca mori de sete, bei orice. Nu vei insista sa ti se dea o Coca-Cola, merge orice orice este de baut, apa chioara, chiar si apa murdara. Este un fapt cunoscut ca au existat oameni care si-au baut propria urina. Cand mori de sete, nu te mai intereseaza ce este, bei orice sa-ti astamperi setea. Oamenii si-au ucis camilele in desert sa bea apa camilele stocheaza apa in corpul lor.

Situatia devenea periculoasa in acest conditii, pentru ca oamenii trebuiau sa mearga pe jos kilometri intregi. Insa le era atat de sete, incat setea a contat mai mult mai intai apa; altfel mureau. Fara apa, chiar daca ar fi mai trait camila, ce-ar fi mai putut sa faca? Camila ar fi dus un cadavru in orasul cel mai apropiat, deoarece fara apa oamenii ar fi murit.
O persoana vie si iubitoare pur si simplu iubeste. Dragostea este o functie naturala.
Prin urmare, al doilea lucru pe care trebuie sa ti-l amintesti este sa nu cauti perfectiunea; altfel nu va curge nici un fel de dragoste prin tine. Dimpotriva, vei deveni ne-iubitor. Oamenii care cer perfectiunea sunt oameni complet ne-iubitori, nevrotici. Chiar daca isi pot gasi un iubit sau o iubita, cer perfectiune, iar dragostea este distrusa din caza acestei pretentii.
Daca un barbat iubeste o femeie sau o femeie iubeste un barbat, apar imediat pretentiile. Femeia incepe sa aiba pretentia ca barbatul sa fie perfect, doar pentru ca o iubeste pe ea. Ca si cum ar fi comis un pacat! De-acum trebuie sa fie perfect, de-acum trebuie sa se descotoroseasca de toate limitarile lui brusc, doar din cauza acestei femei?
De-acum nu mai poate sa fie om? Trebuie sa devina fie supraom, fie un fals, un prefacut. Natural, este foarte greu sa devii un supraom, asa ca oamenii devin niste falsuri. Incep sa se prefaca, sa joace teatru, sa se prefaca. In numele dragostei, oamenii nu fac decat devina niste prefacuti.
Prin urmare, al doilea lucru pe care trebuie sa ti-l amintesti este sa nu ceri niciodata perfectiunea. Nu ai nici un drept sa pretinzi nimic de la nimeni. Daca nu te iubeste nimeni, fii recunoscator, dar nu cere nimic pentru ca celalalt nu are nici o obligatie sa te iubeasca. Atunci cand cineva iubeste, este un miracol. Fii impresionat de miracol.

Insa oamenii nu sunt impresionati. Pentru niste nimicuri, distrug toate posibilitatile de a exista dragoste. Nu sunt prea interesati de dragoste si de bucuria ei. Sunt mai interesati de incursiunile in alte ego-uri. Fii preocupat de bucuria ta. Fii cat se poate de preocupat de bucuria ta, sa nu te intereseze altceva

decat bucuria ta. Toate celelalte sunt neesentiale. Dragostea ca functie naturala, la fel cum respiri. Iar atunci cand iubesti pe cineva, nu incepe sa ai pretentii; altfel, de la bun inceput vei inchide portile. Nu te astepta la nimic. Daca ti se iveste ceva in cale, fii recunoscator. Daca nu se iveste nimic, nu este nevoie sa se iveasca. Nu poti sa te astepti la ceva.
Insa urmareste-i pe oameni, urmareste-i cum se trateaza unii pe altii ca si cum ar avea obligatii reciproce. Daca sotia iti pregateste masa, nu-i multumesti niciodata. Nu spun ca ar trebui sa dai glas multumirilor, insa ar trebui sa se vada in ochii tai. Insa nu-ti bati capul, iei lucrul acesta ca fiind de la sine inteles asta e treaba ei. Cine ti-a spus asta? Daca sotul tau castiga bani, nu-i multumesti niciodata. Nu simti nici un fel de gratitudine. Asta e treaba barbatului. Asta se petrece in mintea ta.
Cum ar putea sa creasca dragostea?
Dragostea are nevoie de un climat de dragoste, dragostea are nevoie de un climat de gratitudine, de multumire. Dragostea are nevoie de o atmosfera neconstrangatoare, de o atmosfera lipsita de asteptari. Acesta este al doilea lucru pe care trebuie sa ti-l amintesti.
Iar al treilea lucru este urmatorul. In loc sa te gandesti cum sa faci sa primesti dragoste, incepe sa o dai. Nu exista nici un alt mijloc. Oamenii sunt mai preocupati cum sa apuce si sa ia. Pe toti ii intereseaza sa primeasca si se pare ca nimanui nu-i face vreo placere sa dea.
Atunci cand dau, oamenii o fac cu o mare reticenta chiar daca dau, dau numai ca sa primeasca la randul lor si au o atitudine comerciala. Este un targ. Totdeauna au foarte mare grija sa primeasca mai mult decat dau in felul acesta au facut un targ bun, o afacere buna. Iar celalalt face acelasi lucru. Dragostea nu este o afacere, asa ca inceteaza sa ai o atitudine de am de afaceri.
Altfel iti vei irosi viata si vei rata dragostea si tot ceea ce este frumos in ea pentru ca tot ceea ce este frumos nu are nimic in comun cu afacerile. Afacerile sunt lucrul cel mai urat din lume un rau necesar, insa existenta nu are nimic in comun cu afacerile.
Copacii infloresc, nu este o afacere; stelele sclipesc, nu este o afacere, si nu trebuie sa platesti nimic nimanui pentru asta si nimeni nu cere nimic de la tine. Vine o pasare, se asaza la usa ta, canta un cantec si nu-ti cere nici un certificat si nici un semn de apreciere. A cantat cantecul si apoi pleaca fericita in alta parte, fara sa lase vreo urma.
Asa creste dragostea. Da si nu astepta sa vezi cat de mult poti sa iei. Da, ea vine, inmiita, dar vine natural. Vine dupa propria vointa, nu este nevoie sa o chemi. Cand o chemi, nu vine niciodata. Cand o chemi, o ucizi. Prin urmare, da. Incepe sa dai.
La inceput va fi greu, deoarece intreaga ta viata ai fost antrenat nu sa dai, ci sa iei. La inceput va trebui sa te lupti cu propria platosa. Musculatura ti-a intepenit, inima ti-a inghetat, ai devenit rece. La inceput iti va fi greu, dar fiecare pas facut te va duce la un altul si incetul cu incetul, fluviul va incepe sa curga.

La inceput descotoroseste-te de parintii tai. Descotorosindu-te de parintii tai, te descotorosesti de societate, descotorosindu-te de parintii tai, te descotorosesti de civilizatie, educatie, de totul deoarece parintii tai reprezinta toate acestea. Devii un individ. Pentru prima oara, nu mai faci parte din masa, ai o individualitate autentica. Esti pe cont propriu. Asta inseamna maturizarea. Asa ar trebui sa fie o persoana matura.
O persoana matura este o persoana care nu are nevoie de parinti. O persoana matura este o persoana care nu are nevoie de nimeni de care sa se agate sau sa se sprijine. O persoana matura este o persoana fericita in solitudinea ei solitudinea ei este un cantec, o sarbatoare. O persoana matura este o persoana care poate sa fie fericita cu ea insasi. Aceasta singuratate nu inseamna singuratate, faptul de a fi solitar inseamna solitudine, este meditativa.
Intr-o buna zi a trebuit sa iesi din pantecul mamei. Daca ai fi ramas acolo mai mult de noua luni, ai fi murit nu numai tu, ci si mama ta ar fi murit. Intr-o buna zi a trebuit sa iesi din pantecul mamei tale; apoi intr-o alta zi a trebuit sa iesi din atmosfera familiei tale, un alt pantec, ca sa te duci la scoala. Dupa aceea intr-o alta zi a trebuit sa iesi din atmosfera scolii, un alt pantec, ca sa iesi in lumea larga.
Insa in profunzimea sinelui tau, esti in continuare tot un copil. Inca te afli in pantec! Exista straturi suprapuse de pantec si acest pantec trebuie spart. Asta reprezinta ceea ce in Orient am numit cea de-a doua nastere. Cand ai ajuns la cea de-a doua nastere, esti complet liber de impresiile parintilor.
Si frumusetea este ca o asemenea persoana le este recunoscatoare parintilor sai. Paradoxul este ca numai o asemenea persoana isi poate ierta parintii. Are compasiune si dragoste pentru ei, are

sentimente extraordinar de puternice pentru ei, pentru ca si ei au suferit la fel. Nu este o persoana furioasa, nu, nici pe departe. Poate sa aiba lacrimi in ochi, dar nu este o persoana furioasa si va face tot ceea ce va putea pentru a-si ajuta parintii sa avanseze catre o asemenea plenitudine a singuratatii, la o asemenea inaltime a singuratatii.

Trebuie sa devii o individualitate, acesta este primul lucru. Al doilea lucru este sa nu astepti perfectiunea si sa nu ceri si sa nu pretinzi. Iubeste oamenii obisnuiti. Nu e nimic in neregula cu oamenii obisnuiti. Oamenii obisnuiti sunt extraordinari! Fiecare fiinta umana este atat de unica; arata respect pentru aceasta unicitate.

In al treilea rand, da, si da fara nici o conditie atunci vei sti ce inseamna dragostea. Eu nu o pot defini. Iti pot arata calea pentru a o cultiva. Iti pot arata cum sa sadesti o tufa de trandafiri, cum sa o uzi, cum sa ii pui ingrasamant, cum sa o protejezi. Apoi, din senin, intr-o buna zi, apare trandafirul si casa ta e plina de parfumul lui. Asa se intampla si dragostea.

Sursa : Osho, Fragmentul face parte din cartea ***Cand iubesti***, aparuta la **PRO Editura si Tipografie**